

Τα Βιαγκροειδή μωρά
για όλα τα μωρά...

Στα παιδιά μου,
Σπύρο και Ματίλντα.

Η ταμπέλα πάνω στην πόρτα της αίθουσας νεογέννητων του μαιευτηρίου γράφει:

«Σύλλογος Βιαγκροειδών μωρών. Απαγορεύεται η είσοδος σε άλλα μωρά».

Όλα τα μωρά του συλλόγου είναι πολύ χαρούμενα που γεννήθηκαν, κι αυτό το υπέροχο γεγονός το οφείλουν στο Βιάγκρα. Ευγνωμονούν λοιπόν το χαπάκι που τα έφερε στη ζωή. Πράγματι, χωρίς εκείνο, αυτά τα όμορφα πλασματάκια δε θα είχαν έρθει στον κόσμο.

«Ζήτω το *V i a g r a*. Ζήτω ω ω», φωνάζουν κλαψουρίζοντας όλα μαζί. Λίγο πριν έρθει η ώρα της αναχώρησής τους από το μαιευτήριο, ένα-ένα τα στρουμπουλά μωράκια διηγούνται την ιστορία της γνωριμίας των γονιών τους.

Πρώτο Μωρό

Αγαπημένα μου βιαγκράκια. Ο μπαμπάς μου έχει κατεβάσει κουτιά βιάγκρα, γι αυτό, σ' όλη την διάρκεια της κύησης, όσο ήμουν έμβρυο, είχα την γεύση του χαπιού. Δηλαδή ήμουνα μονίμως βιαγκρομαστουρωμένος.

Ο μπαμπάς είναι **65**, η μαμά είναι **40** και γνωρίστηκαν στο δρόμο, όταν παραλίγο να την πατήσει με το φορτηγό του.

Ο μπαμπάς μου είναι ωραίος άντρας, ακόμα και τώρα που είναι σε μεγάλη ηλικία. Είχε αμέτρητες σχέσεις στην ζωή του, αλλά δεν είχε παντρευτεί, επειδή ταξιδεύει με τη νταλικά του και λείπει για πολύ καιρό.

Μια μέρα, καθώς ερχόταν από Βερολίνο προς Αθήνα, παραλίγο να τον πάρει ο ύπνος στον κεντρικό δρόμο μιας μικρής ελληνικής πόλης και να πέσει πάνω σε μια γυναίκα. Ευτυχώς όμως, πάτησε φρένο την τελευταία στιγμή κι η κοπέλα που βρέθηκε μπροστά στις ρόδες του σώθηκε. Αμέσως κατέβηκε από το φορτηγό κι έτρεξε πανικόβλητος κοντά της να τη βοηθήσει, καθώς είχε πέσει και φαινόταν πολύ φοβισμένη. Τη σήκωσε και τη βοήθησε να κάτσει στην άκρη του πεζοδρομίου, διαπιστώνοντας, με μεγάλη ανακούφιση, ότι δεν είχε τραυματιστεί. Όπως

καταλάβατε αυτή η κυρία ήταν η μαμά μου, που όταν συνήλθε κάπως τον επέπληξε έντονα.

-Μα πώς οδηγείτε έτσι, επαγγελματίας οδηγός;

-Είμαι πολύ κουρασμένος. Έρχομαι από Γερμανία.

-Και γιατί δε σταματήσατε κάπου να ξεκουραστείτε και μετά να συνεχίσετε;

-Ήθελα να φτάσω σπίτι μου, όσο γίνεται πιο σύντομα.

-Να φτάσετε εσείς στο σπίτι σας κι εγώ να φτάσω στον ουρανό.

-Χίλια συγνώμη. Πού είναι το σπίτι σας;

-Εδώ πιο κάτω.

-Ελάτε να σας συνοδεύσω μέχρι εκεί.

-Ευχαριστώ, δεν χρειάζεται, είμαι καλά, όπως βλέπετε.

-Ελάτε να σας βοηθήσω, ωραία μου κυρία.

Να λοιπόν, που παρά την ταραχή και την ανησυχία του, ο μπαμπάς βρήκε το κουράγιο και το θάρρος να κομπλιμεντάρει τη μαμά.

-Μα είμαι καλά. Μπορώ να πάω μόνη μου.

-Όχι δε θα σας αφήσω, για να είμαι ήσυχος. Εκτός αν έχετε πρόβλημα με το σύζυγο.

-Δεν υπάρχει σύζυγος, αντιγύρισε η μαμά, κι ο μπαμπάς πήρε θάρρος να συνεχίσει.

Την πήγε λοιπόν σπίτι της κι από τότε είναι μαζί. Η μαμά είναι καλή νοικοκυρά, λίγο γεματούλα, με γλυκύτατο πρόσωπο κι όλο μαγειρεύει. Υποψιάζομαι ότι θα γίνω ένα στρουμπουλό παιδάκι.

Δεύτερο Μωρό

Αγαπημένα μου βιαγκράκια. Εγώ δεν έχω μπαμπά. Πέθανε από την χαρά του κατά την διάρκεια της γέννας μου. Έπαιρνε συχνά το χάπι κι η καρδιά του δεν άντεξε. Ο μπαμπάς ήταν **78**, η μαμά είναι **35** και γνωρίστηκαν μια μέρα στο νεκροταφείο. Ο μπαμπάς είχε πάει στον τάφο της γυναίκας του κι η μαμά στον τάφο της μητέρας της.

Ο μπαμπάς ήταν συνταξιούχος τραπεζικός κι είχε χάσει την αγαπημένη του γυναίκα πριν πέντε χρόνια. Από τότε επισκεπτόταν το νεκροταφείο καθημερινά.

Μια μέρα είχε ξεχάσει σπύρτα για να ανάψει το καντήλι της και, όπως έψαχνε τριγύρω να βρει φωτιά, είδε μια χαριτωμένη κοπελιά να κλαίει σπαρακτικά σε έναν κοντινό τάφο. Την πλησίασε διστακτικά και, ακουμπώντας την στον ώμο τρυφερά, της είπε:

-Ελάτε μην κλαίτε, αυτά έχει η ζωή. Γέννηση και θάνατος.

-Ωραία φιλοσοφείτε. Άμα όμως χάνεις την μητέρα σου, είναι μεγάλο πλήγμα, κύριέ μου.

-Σας καταλαβαίνω απόλυτα. Όποιον άνθρωπο κι αν χάνεις, δημιουργείται ένα πολύ μεγάλο κενό στην ζωή.

Κι έβγαλε το μαντήλι που φιγουράριζε καλοδιπλωμένο στην τσέπη του σακακιού του και της το έδωσε να σκουπίσει τα δάκρυά της.

-Πάρτε το μαντήλι μου.

-Ευχαριστώ.

Εκείνη φύσηξε την μύτη της, λέγοντάς του.

-Ζω μόνη. Δεν έχω αδέρφια, ούτε πατέρα. Εσείς γιατί έρχεστε εδώ; Μάλλον δε θα 'πρεπε να του κάνει τέτοια ερώτηση βλέποντας την ηλικία του μπαμπά, γιατί σίγουρα κάποιον δικό του θα είχε να κλάψει. Πάντως εκείνος απάντησε ήρεμα και σοβαρά.

-Έχω τον τάφο της γυναίκας μου κι έρχομαι εδώ σχεδόν κάθε μέρα.

-Λυπάμαι πολύ. Να έχετε πάντα κουράγιο. Εγώ έρχομαι μία φορά την εβδομάδα μόνο, λόγω φόρτου δουλειάς. Είμαι μεσίτρια. Θα σας πλύνω το μαντήλι και την επόμενη φορά που θα έρθω θα το βάλω εκεί που έχετε το καντηλάκι.

-Ευχαριστώ. Τώρα που είπατε καντηλάκι, μήπως έχετε σπύρτα; Ξέχασα να φέρω τα δικά μου.

-Ναι βεβαίως. Ορίστε.

-Ευχαριστώ, ωραία μου δεσποινίς.

Κι ο κακομοίρης ο μπαμπάς δεν δίστασε να την κομπλιμεντάρει, παρόλα τα δάκρυα και τους καημούς τους.

-Να σας βοηθήσω να περιποιηθείτε τον τάφο;

-Ναι, δεν λέω όχι.

Κι εκείνη την τυχερή-άτυχη μέρα η μανούλα τον βοήθησε να καθαρίσει τον τάφο.

Όπως καταλαβαίνετε ο πόνος του θανάτου τους ένωσε, μόνο για λίγο όμως, γιατί τους χώρισε ο ερχομός μου. Τώρα η καημένη η μανούλα θα κλαίει σε δύο τάφους.

Τρίτο Μωρό

Αγαπημένα μου βιαγκράκια. Ο μπαμπάς μου πήρε μόνο μία φορά βιάγκρα κι έγινε το θαύμα η μαμά να μείνει έγκυος. Είναι πολύ φοβισιάρης και αποφεύγει να το χρησιμοποιεί, γι αυτό δεν κάνει συχνά έρωτα, παρόλο που έχει παντρευτεί μικρότερή του.

Ο μπαμπάς είναι **60**, η μαμά είναι **30** και γνωρίστηκαν στο μαγαζί μανικιούρ-πεντικιούρ της μαμάς, όταν πήγε να διορθώσει κάποια βλάβη. Την επόμενη μέρα πήγε για πεντικιούρ, για πρώτη φορά στη ζωή του.

Ο μπαμπάς είναι ηλεκτρολόγος, κι έχει μαγαζί σε καλή περιοχή της Αθήνας. Είναι σωστός επαγγελματίας: κυνηγάει τη δουλειά του και δεν αφήνει να του ξεφύγει πελάτης.

Μια μέρα έλαβε ένα τηλεφώνημα για κάποια βλάβη σ' ένα μαγαζί μανικιούρ-πεντικιούρ. Πήρε τα εργαλεία του κι έτρεξε. Και ποιά ήταν το μαγαζί; Μα της μαμάς μου φυσικά, που πνιγόταν στην δουλειά λόγω καλοκαιριού.

-Καλημέρα σας, κυρία μου. Ήρθα όσο πιο γρήγορα μπορούσα.

-Καλημέρα. Σας παρακαλώ κάντε γρήγορα, αν γίνεται, γιατί έχω αρκετή πελατεία που περιμένει.

-Μάλιστα, κυρία μου. Θα επισκευάσω την βλάβη αμέσως. Μην ανησυχείτε καθόλου.

Ο μπαμπάς, ανάμεσα στα καλώδια, έριχνε λοξές ματιές στα καλλίγραμμα πόδια και τα καλοσχηματισμένα χέρια που περίμεναν υπομονετικά να ολοκληρωθεί η περιποίησή τους, καθώς και στην τσαχπίνα ιδιοκτήτρια που του άρεσε πολύ.

«Τυχρός που είμαι σήμερα σήμερα» σκέφτηκε. *«Να βλέπω τόσο ωραία πράγματα».*

Μόλις τελείωσε, άναψαν τα φώτα.

-Ορίστε το φώς, ωραία μου κυρία.

«Και στην ζωή μου» συμπλήρωσε από μέσα του *«που γνώρισα εσένα, κουκλίτσα».*

Δεν ντράπηκε καθόλου να την κομπλιμεντάρει μπροστά στην όμορφη πελατεία της και να κάνει πονηρές σκέψεις. Η μαμά όμως δεν έδωσε σημασία στα λόγια του.

- Θαυμάσια. Τι σας οφείλω;

-Ενα καθαρισμό ποδιών.

-Ενα πεντικιούρ, τον διόρθωσε.

-Μάλιστα. Με αυτό θα με πληρώσετε.

Από τότε ο μπαμπάς μου έχει πάντα πεντακάθαρα, περιποιημένα πόδια κι όπως φαίνεται θα έχω κι εγώ.

Τέταρτο Μωρό

Αγαπημένα μου βιαγκράκια. Ο μπαμπάς μου είναι τόσο χαρούμενος με τη γέννησή μου που διαβεβαίωσε τη μαμά, ότι θα ξαναπάρει βιάγκρα όσες φορές κι αν χρειαστεί, για ν' αποκτήσω αδερφάκι. Φυλάει τα χαπάκια μέσα σε μπωλάκια της κουζίνας. Το γιατί θα το μάθετε, αφού σας διηγηθώ τη μικρή τους ιστορία.

Ο μπαμπάς είναι **58**, η μαμά είναι **31** και γνωρίστηκαν στο δρόμο κάτω από μια οικοδομή απ' όπου μια μέρα πέρασε η μαμά και σταμάτησε ακούγοντας ένα σφύριγμα θαυμασμού.

Ο μπαμπάς είναι οικοδόμος και μία καλοκαιρινή μέρα που η θερμοκρασία ήταν στα ύψη - όπως κι ο μπαμπάς ήταν στα ύψη γιατί ήταν κρεμασμένος σε ένα δοκάρι και παραλίγο να πέσει και να δει τον ουρανό ανάποδα - μια αισθησιακή ύπαρξη περνούσε από το δρόμο κι είδε το πλούσιο ντεκολτέ της από ψηλά. Σφύριξε δυνατά με θαυμασμό, εκείνη γύρισε και τον κοίταξε κι αυτό ήταν. Πότε ο κερανοβολημένος μπαμπάς κατέβηκε από τα δοκάρια και την πλησίασε, ούτε που το κατάλαβε.

-Καλημέρα σας, ωραία μου κυρία, πού πάτε; της είπε περιπαικτικά χωρίς να ντραπεί να την κομπλιμεντάρει με την πρώτη.

-Δουλεύω. Είμαι πλασιέ. Πουλιάω δοχεία φαγητού πρώτης ποιότητας.

-Τι λέτε;

Η μανούλα δεν έδωσε σημασία στο ύφος του μπαμπά, συνέχισε να πλασάρει τα προϊόντα της γιατί ήταν το μόνο που την ένοιαζε εκείνη την στιγμή.

-Μάλιστα. Μήπως θέλετε να σας δείξω ένα φυλλάδιο;

Και έβγαλε ένα από μια μεγάλη τσάντα.

-Είναι τα πιο κατάλληλα προϊόντα για το σπίτι κάθε νοικοκυράς.

-Αλήθεια;

-Να, ρίξτε μια ματιά. Θα χαρεί πολύ η γυναίκα σας αν παραγγείλετε μερικά.

-Πολύ ευχαρίστως να ρίξω μια ματιά και να αγοράσω μερικά, αλλά όχι για τη γυναίκα μου γιατί δεν είμαι παντρεμένος.

Η πονηρή ματιά του έπεσε πάλι στο αποκαλυπτικό ντεκολτέ της κι όχι βέβαια στα χαρτιά με τα διάφορα κουτάκια.

-Χμ, τα θέλω όλα. Κι αυτό το μπωλάκι, κι αυτό, και το άλλο, κι εκείνο...κι εσάς.

Κι έτσι αγαπημένα μου βιαγκράκια γεννήθηκα, κι όπως καταλαβαίνετε θα τρώω την κρεμούλα μου στα μπωλάκια της μαμάς. Μόνο που θα πρέπει να έχουμε περισσότερα, γιατί όπως σας ανέφερα πιο πάνω κι ο μπαμπάς τα χρησιμοποιεί, αφού φυλάει τα χαπάκια του σ' αυτά.

Πέμπτο Μορό

Αγαπημένα μου βιαγκράκια. Ο μπαμπάς μου έχει κάνει τρία παιδιά παίρνοντας βιάγκρα κι εγώ είμαι το τέταρτο. Ισχυρίζεται ότι θα συνεχίσει τη χρήση του για να κάνει πολλά παιδιά, παρόλο που οι γιατροί του συνιστούν να τα σταματήσει για το καλό της υγείας του. Έκανα αίτηση στο σύλλογό μας να συμπεριλάβουν και τα αδελφάκια μου, αφού είναι κι αυτά βιαγκροπαιδάκια.

Ο μπαμπάς είναι **70**, η μαμά είναι **34** και γνωρίστηκαν στο μαγαζί του.

Ο μπαμπάς έχει το πιο παλιό παλαιοπωλείο στην Αθήνα κι είναι υπερήφανος γι αυτό. Καυχείται συνεχώς ότι είναι ο μόνος που πουλάει αυθεντικά παλιά έπιπλα και αντικείμενα.

Μια μέρα μπήκε η μαμά στο κατάστημά του ντυμένη, βαμμένη και χτενισμένη συντηρητικά, αλλά με μπόλικά νιάτα και αύρα.

-Καλημέρα σας.

-Καλημέρα σας, ωραία μου κυρία.

Το κομπλιμέντο του μπαμπά δεν ήταν δημοσιοσχετίστικο για να ψωνίσει η μανούλα, του άρεσε πραγματικά.

-Τι θα θέλατε;

-Έχω να πάω σ' ένα γάμο και σκέφτηκα να πάρω δώρο ένα παλιό αντικείμενο. Εσείς τι προτείνετε;

-Έχω πολλά να σας προτείνω, όπως αυτό εδώ το βάζο. Αυτός ο καθρέφτης πώς σας φαίνεται; Μήπως θα θέλατε να ρίξετε μια ματιά;

Έχω πολλά ενδιαφέροντα πράγματα στον πάνω όροφο.

- Θέλω κάτι πραγματικά παλιό και σε όσο γίνεται λογική τιμή.
- Εξαρτάται από την παλαιότητα του και την ποιότητά του.
- Για να πω την αλήθεια, δεν γνωρίζω από αντίκες και δεν έχω εμπιστοσύνη αν αυτό που θα μου πουλήσουν θα είναι πραγματικά παλιό.
- Εδώ είναι έγκυρο μαγαζί, δεσποινίς μου, της απάντησε θιγμένος. Και γιατί θέλετε να κάνετε ένα τέτοιο δώρο, αφού σας διακατέχει τόση αμφιβολία;
- Μου αρέσουν τα παλιά πράγματα.
- Κόβοντας βόλτες μέσα στο παλαιοπωλείο του είπε.
- Βλέπω έχετε ωραία έπιπλα και μικροαντικείμενα.
- Χαίρομαι που σας αρέσουν. Βρήκατε κάτι που σας αρέσει;
- Νομίζω ότι θα πάρω αυτό το παλιό τσαγερό.
- Πολύ καλή επιλογή. Σε ποιά διεύθυνση να το στείλω;
- Θα το στείλετε σε μένα, γιατί ο γάμος είναι στην επαρχία.
- Θαυμάσια, της είπε ο μπαμπούλης ευχαριστημένα.

Προς μεγάλη της έκπληξη, η μαμά παρέλαβε κι άλλο ένα πακέτο μαζί με το πακέτο δώρου. Ο μπαμπάς της είχε στείλει ένα ωραίο, παλιό βάζο με μια καρτούλα που την προσκαλούσε για καφέ, Κυριακή πρωί στο Μοναστηράκι.

Ξέρετε που θα κοιμάμαι εγώ; Σε μια κούνια αντίκα. Ο μπαμπάς έχει μαζέψει κι άλλες κούνιες αντίκεςγια τ' αδελφάκια μου. Έχω ακούσει όμως ότι παραπονιούνται για την αβολεψιά αυτών των κρεβατιών. Ωχ μεσούλα μου.

Έκτο Μορμό

Αγαπημένα μου βιαγκράκια. Ο μπαμπάς μου ήταν εναντίον αυτών των χαπιών, γι αυτό συχνά πηγαينوερχόταν σε σεξολόγο. Τελικά πείστηκε από φίλους να το δοκιμάσει κι όταν είδε το αποτέλεσμα γλυκάθηκε τόσο που από τότε δε σταματάει να το παίρνει. Έτσι έπιασε παιδί, ενώ δεν ήθελε. Τώρα βέβαια είναι χαρούμενος που με έχει, αλλά δε θέλει άλλο παιδάκι. Ήταν πυροσβέστης, αλλά τώρα πήρε σύνταξη για να με μεγαλώσει.

Ο μπαμπάς είναι **61**, η μαμά είναι **28** και γνωρίστηκαν στο κατάστημα νεοτερισμών όπου δούλευε η μαμά, όταν μια μέρα ξέσπασε μια μικρή πυρκαγιά.

Παρά την ηλικία του, ο μπαμπάς έχει ακόμα γυμνασμένο σώμα και ήταν ένας από τους καλύτερους πυροσβέστες.

Εκείνη τη μέρα που η πυροσβεστική έλαβε κλήση για πυρκαγιά σε κατάστημα στο κέντρο της Αθήνας είχε βάρδια. Το αυτοκίνητο που ξεκίνησε από το σταθμό κι έφτασε στο σημείο της φωτιάς είχε εκείνον επικεφαλής. Βρέθηκαν έξω από το κατάστημα που κάπνιζε, ενώ οι πωλητές και οι πωλήτριες του καταστήματος τους περίμεναν αναστατωμένοι.

Κατά τη διάρκεια της πυρόσβεσης, παρά τη μεγάλη του υπευθυνότητα και πείρα, ο μπαμπάς έριξε κατα λάθος νερό πάνω σε μια πωλήτρια που στεκόταν τρομαγμένη λίγο πιο πέρα και παρακολουθούσε το έργο τους. Όπως καταλάβατε, αυτή ήταν η μαμά.

-Χίλια συγνώμη δεσποινίς, βραχίκατε;

-Όπως βλέπετε, αρκετά, απάντησε η μαμά, αρκετά θυμωμένη.

-Μα στέκεστε πολύ κοντά μας. Πηγαίνετε λίγο πιο πέρα σας παρακαλώ. Συγνώμη που σας το λέω.

-Μα τι λέτε, εγώ φταίω;

-Δεν είπα κάτι τέτοιο. Εμείς πάντα προσπαθούμε να κάνουμε την δουλειά μας σωστά.

-Τέλος πάντων, ας αφήσουμε τις κουβέντες, του απάντησε κάπως νευριασμένη και μπήκε σ' ένα δοκιμαστήριο. Έγαλε τα βρεγμένα της ρούχα και βγήκε φορώντας κάποια άλλα, από τα μοντέρνα του μαγαζιού. Όταν εμφανίστηκε, ο μπαμπάς την πλησίασε θαρραλέα και της είπε.

-Ωραία μου δεσποινίς, αν και κατά λάθος, χαίρομαι που σας βρέξαμε, γιατί είστε πιο όμορφη με αυτά τα ρούχα

-Αλήθεια; Βλέπω προσέχετε κάποια πράγματα παρόλο τον αναβρασμό που επικρατεί εδώ μέσα.

-Μα και βέβαια. Αλλίμονο. Θα μπορούσε να περάσει απαρατήρητη μια τέτοια αλλαγή;

-Τέλος πάντων, σας ευχαριστώ. Ουφ, τι περιπέτεια κι αυτή. Να μην σας χρειαζόμαστε ποτέ ξανά.

Πραγματικά, δεν ξαναχρειάστηκαν τον μπαμπά για πυρκαγιά στο μαγαζί, τον χρειάστηκε όμως η μαμά για... τη δική της πυρκαγιά.

Έβδομο Μορφό

Αγαπημένα μου βιαγκράκια. Ο μπαμπάς μου χρησιμοποιούσε βιάγκρα πριν γνωρίσει τη μαμά μου κι έτσι όταν παντρεύτηκαν, ήξερε ήδη πόσα χαπάκια άντεχε να πάρει, καθώς και πόσο συχνά.

Ο μπαμπάς είναι **59**, η μαμά είναι **37** και γνωρίστηκαν στο πάρκο, κάνοντας τζόκιγκ.

Ο μπαμπάς είναι λογιστής κι επειδή η δουλειά του είναι καθιστική, κάνει μεγάλη προσπάθεια να διατηρείται σε καλή φόρμα. Κάθε βράδυ λοιπόν τρέχει στο παρκάκι που βρίσκεται κοντά στο σπίτι του κι όταν λέμε τζόκιγκ δεν εννοούμε αποστάσεις, απλά τρέχει γύρω-γύρω γιατί ο χώρος είναι μικρός. Μια μέρα όπως έτρεχε, σκόνταψε σε μια πέτρα κι έπεσε. Μια καλογυμνασμένη κοπέλα έτρεξε να τον βοηθήσει κι αυτή η κοπέλα ήταν η μαμά.

-Χτυπήσατε;

-Όχι, ευτυχώς. Σήμερα βρίσκομαι σε καλή φόρμα και φαίνεται πως πήρα λίγο παραπάνω φόρα απ' ότι συνήθως.

-Εντάξει, καλά κάνατε. Δε νομίζω ότι φταίει αυτό.

-Έχουν παραμελήσει αυτό το παρκάκι. Δεν το φροντίζουν καθόλου κι υπάρχουν ένα σωρό μικροί κίνδυνοι για μας που αθλούμαστε λίγο.

-Γιατί δεν πηγαίνετε σε ένα γυμναστήριο;

-Δε μου αρέσει καθόλου. Θέλω να ασκούμαι σε ανοιχτούς, φυσικούς χώρους.

-Μα τώρα τα γυμναστήρια είναι μεγάλα, ευήλια, με καλό κλιματισμό.

-Όπως και να 'ναι, εγώ προτιμώ να τρέχω στη φύση. Εσείς; Έρχεστε εδώ συχνά;

-Εγώ είμαι γυμνάστρια και δουλεύω σ' ένα γυμναστήριο. Τρέχω όμως κι εδώ στο πάρκο, μια και μένω εδώ κοντά.

-Το υπέροχο σώμα σας προδίδει ότι είστε γυμνάστρια.

Ο μπαμπάς δεν ντράπηκε καθόλου να την κομπλιμεντάρει κι όχι μόνο αυτό, αλλά και μακάρισε την ώρα που έπεσε.

-Ευχαριστώ. Γυμνάζομαι από μικρή. Πάντα μου άρεσε.

-Εγώ πάλι κάθομαι πολλές ώρες σ' ένα γραφείο και γι αυτό φροντίζω να κάνω τζόκιγκ, για να μην αποκτήσω κοιλίτσα – ξέρετε τώρα πως γίνονται οι άντρες στη μέση ηλικία.

-Είστε μια χαρά.

Την επόμενη μέρα ο μπαμπούλης γράφτηκε στο γυμναστήριο που δούλευε η μαμά. Κάθισε όσο καιρό χρειάστηκε για να κλείσει ραντεβού μαζί της, κι έπειτα δεν ξαναπάτησε. Λέτε να γίνω ολυμπιονίκης;

Όγδοο Μωρό

Αγαπημένα μου βιαγκράκια. Ο μπαμπάς μου προμηθεύεται το βιάγκρα κρυφά, από ένα φίλο, γιατί δεν θέλει να το μάθει κανείς. Τι κουτό. Μια μέρα, όπως ήταν βιαστικός κι έτρεχε στο φίλο του για την προμήθεια, έπεσε και ράγισε το πόδι του. Εκείνο τον καιρό, με μπανταρισμένο πόδι, συνέλαβε εμένα. Μέσα στην ατυχία του είχε και τύχη. Του έμεινε ένα μικρό κουσούρι στο πόδι, ευτυχώς όμως όχι και σε μένα.

Ο μπαμπάς είναι **55** ετών, η μαμά είναι **23** και γνωρίστηκαν όταν άνοιξε το κομμωτήριό της στη γειτονιά του.

Ο μπαμπάς είχε μονίμως μακριά μαλλιά, απ' όταν ήταν έφηβος.. Μόνο μια φορά στη ζωή του τα έκοψε κοντά, όταν είδε τη μαμά απέναντι από το ανθοπωλείο του. Αρκετές μέρες βασανιζόταν σκεπτόμενος πως να την πλησιάσει, ώσπου μια μέρα αποφάσισε, με μεγάλη του λύπη, να θυσιάσει μέρος από τη χαιτή του για να την πλησιάσει. Άφησε λοιπόν το μαγαζί και πήκε στο κομμωτήριο.

-Καλημέρα σας, μπορώ να κουρευτώ τώρα ή περιμένετε πελάτη;

-Μπορείτε, δεν έχω ραντεβού αυτή τη στιγμή. Είστε ο απέναντι ανθοπώλης, έτσι δεν είναι;

-Ακριβώς. Καλορίζικο το κομμωτήριό σας.

-Ευχαριστώ πολύ. Ελπίζω να πάει καλά.

-Θα πάνε όλα καλά, μην ανησυχείτε. Εδώ η περιοχή είναι πυκνοκατοικημένη.

-Ναι, αλλά υπάρχουν και πολλά κομμωτήρια.

-Ας υπάρχουν. Όποιος κάνει σωστά τη δουλειά του, δεν πρέπει να φοβάται.

-Καθίστε.

-Ευχαριστώ.

-Πώς τα θέλετε;

-Καθόλου κοντά.

-Μα τα κοντά μαλλιά είναι στην μόδα.

-Ας είναι. Έχω μακριά μαλιά από νέος, να τα κόψετε πολύ λίγο.

-Δε νομίζετε ότι είναι καιρός για μια αλλαγή;

-Μπα, εγώ δεν έχω ανάγκη από τέτοιες αλλαγές, αλλά από άλλες πιο ουσιαστικές, είτε γελώντας με νόημα.

-Ε θά 'ρθουν και οι ουσιαστικές... με το κόψιμο των μαλλιών σας, του απάντησε, καθόλου πειραγμένη.

-Ε τότε, κούρεψέ τα, κοπελιά μου, όπως εσύ προτιμάς.

Μπορούσε ο μπαμπάς να της χαλάσει το χατήρι; Αλλά κι αυτή η μαμά του τα έκοψε τόσο κοντά που ο καημένος έμεινε στήλη άλατος μόλις είδε τον εαυτό του στον καθρέφτη. Το κατάπιε όμως, χαμογέλασε και την προσκάλεσε για καφέ μετά το κλείσιμο των μαγαζιών τους. Με τέτοιο απαίσιο μαλλί ήταν σίγουρος πως δε θα τον πλησίαζε γυναίκα. Δε θα μπορούσε ποτέ να φανταστεί ότι κουρεμένος θα έριχνε τη γυναίκα των ονείρων του. . Βέβαια πρέπει να πω ότι, παρά την επιτυχία του, δεν ξανακουρεύτηκε από τότε, όσο κι αν τον πιέζει η μαμά.

Υποψιάζομαι όμως πως η μαμά θα βγάλει το άχτι της πάνω στο δικό μου κεφαλάκι.

Ένατο Μωρό

Αγαπημένα μου βιαγκράκια. Ο μπαμπάς μου πήρε το χάπι καταλάθος. Σε μία συγκέντρωση παλιών συμμαθητών, αντί να πάρει το χάπι της πίεσης, πήρε το βιάγκρα ενός συμμαθητή. Λόγω πρεσβυωπίας μπέρδευσε τα κουτιά. Ακόμη θυμάται εκείνο το βράδυ που γύρισε σπίτι κι έμεινε έκπληκτος από την σεξουαλική απόδοσή του. Με αυτό τον τρόπο συνέλαβε εμένα. Μετά τη γεννησή μου ευχαρίστησε θερμά το συμμαθητή του, κι ας μην τον χώνευε στα γυμνασιακά τους χρόνια. Ο μπαμπάς είναι **63**, η μαμά είναι **41** και γνωρίστηκαν σε στούντιο της τηλεόρασης.

Ο μπαμπάς είναι μουσικός και τρέχει με την ορχήστρα του στις διάφορες μουσικές εκπομπές της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου. Σ' ένα τηλεοπτικό κανάλι γνώρισε τη μαμά, πρώην μοντέλο. Εκείνη τη μέρα ο μπαμπάς είχε αργήσει αρκετά, ως συνήθως. Ψάχνοντας στους

διαδρόμους να βρει την αίθουσα, με το βιολί στο χέρι, σκόνταψε πάνω στην μαμά.

-Συγγνώμη, σας χτύπησα;

-Παραλίγο. Γιατί τρέχετε έτσι;

-Μ' έχουν καλέσει σε μια μουσική εκπομπή κι έχω αργήσει.

-Καλά μην αγχώνεστε τόσο. Ποτέ δεν ξεκινάει εκπομπή στην ώρα της εδώ μέσα.

-Είμαι αρκετά πίσω στην ώρα μου. Πάντα αργώ. Είναι ένα ελάττωμα που δεν μπορώ να το κατανικήσω.

-Ω κύριέ μου. Πολλοί έχουν αυτό το ελάττωμα. Μακάρι να υπήρχαν μόνο τέτοια ελαττώματα, που δε βλάπτουν τους άλλους.

-Δεν βλάπτουν, αλλά εκνευρίζουν.

Προχωρούσαν μαζί με γρήγορο ρυθμό, συνεχίζοντας να μιλούν. Όταν έφτασαν στη πόρτα ο μπαμπάς σταμάτησε.

-Α να εδώ πρέπει να μτώ. Η ορχήστρα έχει φθάσει εγκαίρως. Εσείς δουλεύετε εδώ;

-Εχω έρθει για ένα διαφημιστικό.

-Τι χαζή ερώτηση, ωραία μου δεσποινίς. Με τέτοια ομορφιά τί άλλο θα κάνατε;

Εκείνη την μέρα ο μπαμπάς έπαιξε με το βιολί του πιο όμορφα από ποτέ. Η μαμά δεν έφευγε από 'κει μέχρι που τελείωσε ο μπαμπάς και του εκμυστηρεύτηκε ότι τη μάγεψε το παίξιμο του βιολιού του.

Στο πρώτο τους ραντεβού ο μπαμπάς το βιολί του, άργησε πάλι, αλλά δεν άργησε να κάνει εμένα.

Δέκατο Μωρό

Αγαπημένα μου βιαγκράκια. Ο μπαμπάς μου είναι ο πρώτος άντρας στη γη που πήρε το βιάγκρα, δηλαδή ήταν ο πρώτος άνθρωπος-πειραματόζωο αυτού του χαπιού. Και δεν το μετάνιωσε. Από τότε το καταβροχθίζει ανελλιπώς. Έχει κάνει τρεις γάμους και η μαμά είναι η τέταρτη σύζυγος. Μάλλον μ' αυτήν τελείωσε τις αναζητήσεις του, γιατί δεν τον παίρνει άλλο.

Ο μπαμπάς είναι **71**, η μαμά είναι **44** και γνωρίστηκαν σε μια έκθεση ζωγραφικής του μπαμπά.

Ο μπαμπάς ζει στον κόσμο του. Είναι ζωγράφος κι όλη μέρα βρίσκεται στο ατελιέ του. Αν κι έχει κάνει πολλές εκθέσεις, δεν έχει ωστόσο γίνει μεγάλο όνομα στους κοσμικούς κύκλους. Η μαμά μου αντίθετα είναι φημισμένη φωτογράφος, κοσμική και λίγο ακατάδεχτη. Δεν παρευρίσκεται όπου κι όπου. Τώρα πώς βρέθηκε στην έκθεση του μπαμπά, είναι ανεξήγητο. Μάλλον το πεπρωμένο.

-Η ζωγραφική σας έχει κάτι το μυστηριώδες, το απόμακρο.

-Νομίζετε;

-Ναι, μάλιστα, δεν το λέω με σιγουριά, αλλά έτσι δείχνει.

-Εντυπωσιάζομαι από τα λόγια σας, γιατί οι περισσότεροι έχουν πει διαφορετική άποψη.

-Μπορεί να είμαι λάθος.

-Χμ! Μάλλον είστε η μόνη που δεν είστε λάθος.

-Μου επιτρέπετε να φωτογραφίσω έναν πίνακά σας;

-Μα φυσικά. Κανένα πρόβλημα.

-Ευχαριστώ.

-Πείτε μου ποιός πίνακας σας αρέσει περισσότερο;

-Μου αρέσει αυτός εδώ, αν και ομολογώ πως δεν καταλαβαίνω το θέμα του.

-Α, λοιπόν, είστε οπαδός της σουρρεαλιστικής ζωγραφικής.

-Όχι. Για να πω την αλήθεια, τις περισσότερες φορές προτιμώ έργα με πιο σαφή θέματα.

-Όπως;

-Η θάλασσα. Μου αρέσουν οι πίνακες με θέμα τη θάλασσα.

Ε, όπως καταλαβαίνετε, ύστερα από λίγο ο μπαμπάς της έστειλε έναν παλιότερο πίνακά του με θέμα την θάλασσα. Κι έτσι ήρθε η ερωτική φουρτούνα στην ζωή τους και μαζί με αυτήν κι εγώ, που μάλλον θα τους προκαλέσω πολλές τρικυμίες, καθώς κανείς απ' τους δύο δεν είναι φτιαγμένος για να έχει παιδιά.

Ενδέκατο Μωρό

Αγαπημένα μου βιαγκράκια. Ο μπαμπάς μου, αν και ηλικιωμένος, είναι πολύ ενεργητικός. Μπορεί να χρησιμοποιεί μαστούνι, αλλά ήρθε τρέχοντας στο μαιευτήριο για να με δει. Δεν παίρνει πλέον βιάγκρα από τότε που η μαμά έμεινε έγκυος, αλλά κρατάει ένα κουτί ως ενθύμιο.

Ο μπαμπάς είναι 75 ετών, η μαμά 39 και γνωρίστηκαν σε μια συναυλία στον Λυκαβηττό.

Ο μπαμπάς είναι «άρρωστος» μουσικόφιλος. Όπου συναυλία σε όλη τη χώρα παρών κι ο μπαμπάς. Είναι συνταξιούχος δημόσιος υπάλληλος, χωρισμένος κι έτσι απολαμβάνει τη λόξα του με άνεση. Μάλιστα φροντίζει πάντα να έχει τις καλύτερες θέσεις στους συναυλιακούς χώρους.

Ένα βράδυ στο Λυκαβητό γνώρισε την μαμά, που είναι στιχουργός κι είχε γράψει τους στίχους τριών τραγουδιών του συγκροτήματος που έπαιρνε μέρος στην εκδήλωση. Κάθισαν ο ένας δίπλα στον άλλον. Στο διάλειμμα ο μπαμπάς έπιασε κουβεντούλα μαζί της.

-Ωραίο τραγούδι αυτό, δε συμφωνείτε;

-Και βέβαια συμφωνώ.

Ο μπαμπούλης συνέχισε τη συζήτηση.

-Η μελωδία είναι καταπληκτική.

-Ναι είναι υπέροχη.

-Έχει και ωραία λόγια.

Η μαμά χαμογέλασε.

-Τα λόγια είναι δικά μου. Είμαι η στιχουργός.

-Ω! Είναι υπέροχο! της απάντησε με ειλικρινή ενθουσιασμό.

-Πολύ χαίρομαι που σας αρέσει.

-Έχετε γράψει πολλά;

-Αρκετά.

-Σήμερα έκανα μια συγκλονιστική γνωριμία – μ' εσάς, μια σπουδαία στιχουργό. Έχω ακούσει αρκετές φορές το όνομά σας. Αυτή την περίοδο έχετε γράψει κάτι καινούργιο;

-Θα έχω σύντομα, πιστέψτε με.

Και πράγματι αργότερα η μαμά έγραψε τους στίχους για ένα τραγούδι με θέμα τη γνωριμία τους.

Υποψιάζομαι ότι θα γράψει και για 'μένα κάποιο τραγούδι, η αγαπημένη μου μανούλα.

Δωδέκατο Μορό

Αγαπημένα μου βιαγκράκια. Ο μπαμπάς μου είναι γνωστός, πλούσιος Αθηναίος. Γι αυτό άλλωστε παντρεύτηκε σε μεγάλη ηλικία. Αφού

γλέντησε τη ζωή του, αποφάσισε να δεχτεί τα ισόβια με μία κατά πολύ μικρότερη του και να κάνει κι ένα παιδί, δηλαδή εμένα. Σε κάθε τσέπη σακκακιού και παντελονιού έχει από ένα βιάγκρα, φοβούμενος μην ξεμείνει.

Ο μπαμπάς είναι **69**, η μαμά είναι **29** και γνωρίστηκαν στο πάρτι γενεθλίων του περιοδικού του μπαμπά.

Ο μπαμπάς είναι εκδότης περιοδικών και συνέχεια λέει ότι είναι τυχερός που ήρθε στη ζωή του η μαμά, που είναι ρεπόρτερ κι είχε σταλεί από την εφημερίδα της για να καλύψει το πάρτι γενεθλίων ενός νεοσύστατου περιοδικού του. Δε μπορώ να πω ότι η μαμά είναι όμορφη, αλλά είναι καλοσηματισμένη, ήρεμη και λογική κοπέλα. Γι αυτό το λόγο ο μπαμπάς την διάλεξε για γυναίκα του, επειδή είχε γνωρίσει πολλές τρελές, όπως λέει.

Εκείνη την βραδυά, ο μπαμπάς ήταν περικυκλωμένος από πολύ κόσμο και περισσότερο από κοσμικούς και ωραίες υπάρξεις. Μετά δυσκολίας η μαμά του πήρε λίγες δηλώσεις για το ρεπορτάζ της κι αυτό χάρη στην επιμονή της, για την οποία όμως νευρίασε ο μπαμπάς και της μίλησε απότομα. Την επόμενη μέρα όμως, μετανιωμένος για την συμπεριφορά του, της τηλεφώνησε.

-Καλημέρα σας, θα ήθελα να μιλήσω με την κυρία που ήρθε για ρεπορτάζ στο πάρτι του περιοδικού «Πανόραμα» από την εφημερίδα σας. Είμαι ο ιδιοκτήτης, Γιώργος Αρχοντόπουλος.

-Α, μάλιστα. Ζητάτε την κυρία Ζερβού. Σας συνδέω αμέσως.

-Παρακαλώ.

-Καλημέρα κυρία Ζερβού και συγνώμη για χτές που ήμουν κάπως απότομος.

-Με απογοητεύσατε πολύ, κ. Αρχοντόπουλε. Έπεισα τον εκδότη να μου αναθέσει αυτή τη δουλειά κι απέτυχα παταγωδώς.

-Και πάλι σας ζητώ χίλια συγνώμη για τη συμπεριφορά μου. Η χθεσινή μέρα ήταν πολύ αγχωτική για 'μένα. Πώς μπορώ να επανορθώσω τώρα και για 'σάς και για 'μένα;

-Να κάνετε άλλο ένα πάρτι σύντομα ή να με καλέσετε στα επόμενα γενέθλια του περιοδικού σας.

-Μάλλον θα διοργανώσω πάρτι για δύο. Πότε μπορούμε να τα πούμε και να πάρετε τη συνέντευξη με την ησυχία σας;

Η μαμά δε θα δουλέψει από 'δώ και πέρα για να με μεγαλώσει.

«Κρίμα τον αγώνα που έκανα για να γίνω μια καλή ρεπόρτερ», την άκουγα να μονολογεί συνέχεια όσο ήμουνα μέσα στην κοιλίτσα της.

ΤΕΛΟΣ